

श. नं. २२२

2477

माधवाचार्य - ब्रह्मगीतातात्पर्यव्याख्यादीपिका

सूक्तचिह्नतर्गत

४६४/२६

(1)

॥ अथ श्रीसूतसंहितांतर्गत ब्रह्मगीतायाः प्रारंभः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ॥

(2)

ब्रह्मगी०

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीशंकरं वंदे ॥ ॥ ॐ नमः श्रीशंकरानंदगुरुपादांबुजम्बने ॥ सविलासमहोदयाद्ग्राह्यासेककर्मणे ॥ १५ ॥
एवमुपनिषदेकसमधिगम्यस्य ब्रह्मात्मैकत्वज्ञानस्य निःश्रेयससाधनत्वमुक्तं एतच्च सर्वशाखासंमतमिति दर्शयितुमेतरेष्य कर्तव्येति

१

॥ मुनय उचुः ॥ भवता सर्वमाख्यातं संक्षेपाद्विस्तारदपि ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामो ब्रह्मगीतामनुत्तमां ॥ १६ ॥ सर्वविज्ञा
नरत्नानामाकरस्य महात्मनः ॥ कृष्णदेवाय नमः ॥ सविस्मयः सुशिक्षितः ॥ १७ ॥ त्वयैवाविदितं किंचिन्नास्ति सत्यं प्र
भाषितं ॥ यदि प्रसन्नो भगवांस्तन्नो वक्तुमिहार्हसि ॥ १८ ॥

॥ श्रीयकारिसमस्तोपनिषदर्थस्य साकल्येन प्रतिपादिकां ब्रह्मगीतां वक्तुं मुनीनां प्रश्नमवतारयति ॥ भवतेति ॥

शिव

१

अथ तां वक्तुं पुरा वृत्तमुदाहारति ॥ पुरेति सर्वज्ञः सर्वविदिति ॥ सामान्यतः सर्वज्ञानातीति सर्वज्ञः विशेषेणापि सर्ववेत्तीति सर्वविद ॥ य
द्वा ॥ सर्वश्चासौ ज्ञश्चेति सर्वज्ञः ॥ सर्वजगदात्मकश्चिदेकरसशरीर इत्यर्थः ॥ एवं रूपः परशिव एव हिरजो गुणोपहितः सन्निखिल

सूत उवाच ॥ वक्ष्येतामादरेणैव ब्रह्मगीतामनुत्तमां ॥ श्रद्धया सहितायं शृणु तज्ज्वलितमा ॥ १ ॥ पुरा कल्यांतरे देवाः सर्वे
संभ्रयसादरं ॥ विचार्य सचिरं कालं वेदानामर्थमुत्तमं ॥ २ ॥ संशया विष्टचित्तास्तपस्तप्तामहत्तरं ॥ अभिजग्मुर्विधातारं
प्रष्टुं देवा मुनीश्वराः ॥ ६ ॥ यत्रासे जगतां नाथः सर्वज्ञः सर्ववित्प्रभुः ॥ महाकारुणिकः श्रीमान् ब्रह्माभक्तहितैरतः ॥ ७ ॥ मे
रुष्टमेवैररम्ये सर्वयोगिसमावृते ॥ यक्षराक्षसगंधर्वसिद्धाद्यैश्च सुसेविते ॥ ८ ॥ नानारत्नसमाकीर्णैर्नानाधातुविचित्रि
ते ॥ शकुंतसंघसंघुष्टैर्नानातीर्थसमावृते ॥ ९ ॥ गुहाकोटिसमायुक्तैर्गिरिप्रस्रवणैर्युते ॥ मधुरादिरसेषुभिः समृद्धैर्वि
शोभने ॥ १० ॥

जगत्सर्जनाय ब्रह्माभवति ॥ परशिवस्यैवं रूपं त्वमान्नायेत ॥ यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्य ज्ञानमयं तप इति ॥

तत्र ब्रह्मवतं नाम शत योजनमायतं ॥ दश योजनविस्तीर्णं दीर्घं धिकाभिः समावृतं ॥ ११ ॥ नाना पक्षि समायुक्तं नाना घृग समाकुलं ॥
 स्यादुपानीयसंयुक्तं फलमूलैश्च संयुतं ॥ १२ ॥ अमद्गमरसंछन्नमुगंधकुसुमद्रुमं ॥ मंदानिलसमायुक्तं मंदतपसमायुतं ॥ १३ ॥ नि
 शाकरकरैर्युक्तं वृक्षमस्ति महत्तरं ॥ तत्र जांबूनदमयंतरुणादित्युत्पन्नं ॥ १४ ॥ नवप्रकारसंयुक्तमशीतिहारसंयुतं ॥ महाबल
 समापते ह्रीरपालेश्वकोटिभिः ॥ १५ ॥ खड्ग तोमरचापादिशस्त्रयुक्ते श्वरसितं ॥ पुष्पप्रकरसंकीर्णं पूर्णकुंभैश्च संयुतं ॥ १६ ॥ ज्वल
 दीपैः समायुक्तं पुष्पमालाविराजितं ॥ विचित्रचित्रसंयुक्तं भित्तिकोटिसुशोभितं ॥ १७ ॥ मुक्तादामसमायुक्तं वितानेर्मौक्तिकैर्यु
 तं ॥ अञ्जगामिध्वजैर्युक्तं प्रांशु तोरणसंयुतं ॥ १८ ॥ नृत्तगीतादिभिर्युक्तममृरोगणसेवितं ॥ नानाविधमहावाद्यैर्नानातालैश्च संयु
 तं ॥ १९ ॥ मृदुमध्योग्रशब्दाद्यं नानाकाहलसंयुतं ॥ वेदघोषसमायुक्तं स्मृतिघोषसमन्वितं ॥ २० ॥ पुराणघोषसंयुक्तमितिहास
 रचान्वितं ॥ सर्वविद्यारवैर्युक्तं सर्वज्ञैश्च समावृतं ॥ २१ ॥ अगाधजलपर्यंतमवरोधसमन्वितं ॥ रथकोटिसमायुक्तं कोटिको
 टिगजावृतं ॥ २२ ॥ कोटिकोटिसहस्रैश्च महाश्वैश्च समावृतं ॥ अस्त्रशस्त्रादिसंयुक्ते रसंख्यातबलान्विते ॥ २३ ॥ असंख्याते
 र्भटैर्नित्यं रक्षितं पुरमुत्तमं ॥ अस्ति पुण्यवतां प्राप्य मप्राप्यं पापकर्मणां ॥ २४ ॥ तस्मिन्नेतः पुरे शुद्धे सहस्रस्थूणसंयुते ॥ सर्व
 लक्षणसंयुक्ते सर्वालंकारसंयुते ॥ २५ ॥ मृगतोरणसंयुक्ते कल्पवृक्षसमन्विते ॥ कंठीरवमुखैर्युक्ते षट्पदस्वरसंयुते ॥ २६ ॥

(3A)

मृदुतल्यसमोपेतेरत्ननिर्मितमंडपे ॥ देव्याचापिसरस्वसावर्णविग्रहया सह ॥ २७ ॥ सर्वशब्दार्थभूतस्तत्त्वज्ञानिवसतिप्रभुः ॥ तत्र देवादिजा
गत्वाददधुर्लोकनायकं ॥ २८ ॥ नानारत्नसमोपेतं विचित्रमुकुटोज्ज्वलं ॥ रत्नकुंडलसंयुक्तं प्रसन्नवदनं शुभं ॥ २९ ॥ नानारत्नसमोपेतं हारा
भरणभूषितं ॥ महार्हमणिसंयुक्तं केयूरकरशोभितं ॥ ३० ॥ विचित्रकटकोपेतमंगुलीयकशोभितं ॥ उत्तरीयकसंयुक्तं शुक्लयज्ञोपवीति
नं ॥ ३१ ॥ नानारत्नसमोपेतं तु दबंधविराजितं ॥ चंदनागरुकर्पूरक्षोददिग्धतनूत्सहं ॥ ३२ ॥ सुगंधकुसुमोत्पन्नानामालाविभूषि
तं ॥ शुक्लवस्त्रपरीधानंतप्तजांबूनदप्रभं ॥ ३३ ॥ स्वभासासकलं नित्यं भासयंतं परात्परं ॥ सुरास्तरमुनीद्वैश्ववंद्यमानपद्मबुजं ॥ ३४ ॥
तंदृष्ट्वा सर्वकर्तारं साक्षिणं तमसः परं ॥ महाप्रीतिं समोपेताः प्रसन्नवदने क्षणाः ॥ ३५ ॥ संजातपुलकैर्युक्ता विवशा गद्गदस्वराः ॥
प्रकाशितसुखाब्धं तन्निर्मग्नानिर्मलावृतं ॥ ३६ ॥ निरस्तनिखिलधाताः प्रणम्य वसुधातले ॥ शिरस्यंजलिमाधाय सर्वदेवाः
समाहिताः ॥ ३७ ॥

॥ निर्मलावृतमिति ॥ निर्मलैः सनकादिदिव्ययोगिभिः परिवृतमित्यर्थः ॥ ३६ ॥

4)
ब्र० गी०

तस्मै ३

३

ब्रह्मतत्त्वमिति ॥ ब्रह्मणः पारमार्थिकं निष्पन्नं पञ्चसच्चिदानंदं दाखंडेकरसरूपं साक्षात्कर्तुं मिच्छतां मुमुक्षूणां प्रत्यगात्मन उक्तलक्षणं ब्रह्म
रूपबोधकायैत्यर्थः ॥ ३६ ॥ साक्षिण इति ॥ सर्वदा सर्ववस्तूनां साक्षिणे साक्ष्या ननु प्रविष्टेन स्वरूपे चेत्येन भासकायैत्यर्थः ॥ साक्ष्य
हीनायेति ॥ परमार्थोपाधावेज्ञानतत्कार्यस्य साक्ष्यस्याभावात्तद्विहीनं ॥ ३७ ॥ सर्वधात्र इति ॥ सर्वस्य जगतो धारयित्रे ॥ विधात्रे निर्मा
तुष्टुबुद्धिमीशानं सर्वलोकपितामहं ॥ मुक्तिदं पुण्यनिष्ठानां दुःखदं पापकर्मणाम् ॥ ३८ ॥ देवायुचुः ॥ ब्रह्मणे ब्रह्मविज्ञान
दुग्धोदधिविधायिने ॥ ब्रह्मतत्त्वदिदृक्षूणां ब्रह्मदायनमोनमः ॥ ३९ ॥ कष्टसंसारमग्नानां संसारोत्तारहेतवे ॥ साक्षिणे स
र्वभूतानां साक्ष्यहीनाय वै नमः ॥ ४० ॥ सर्वधात्रे विधात्रे च सर्वहंदापहारिणे ॥ सर्वावस्थसर्वेषां साक्षिणे वै नमोन
मः ॥ ४१ ॥ परात्परविहीनाय पराय परमेष्ठिने ॥ परिज्ञानवता मातृस्वरूपाय नमोनमः ॥ ४२ ॥ पद्मजाय पवित्राय पद्म
नाभसुताय च ॥ पद्मपुष्पेण पूज्याय नमः पद्मधराय च ॥ ४३ ॥ सुरस्येष्टाय सूर्यादिदेवतातृप्तिकारिणे ॥ सुरासुरन
रादीनां सुखदायनमोनमः ॥ ४४ ॥

त्रइत्यर्थः ॥ सर्वावस्थास्थिति ॥ सर्वेषां प्राणिनां जाग्रदादिसर्वावस्थासु साक्षिचेतन्यरूपेणावस्थिष्येत्यर्थः ॥ ४० ॥ परात्पर
विहीनायेति ॥ महदादिभूतभौतिकादिकार्यापेक्षया परंतस्मादपि परमव्यक्तमायापरपर्यायं तद्रहितायेत्यर्थः ॥ ४२ ॥

शिव
३

(5)

ब्र० गी०

४

स्वप्रकाशकमानायेति ॥ स्वप्रकाशस्वरूपचेतन्यमेकमेव मौनं यस्य स तथोक्तः ॥ स्वरूपप्रकाशेनैव प्रकाशमानो न तु मानांतरगम्य इत्यर्थः ॥ ५७ ॥
 स्तुतिहीनायेति ॥ गुणिनिष्ठगुणाभिधाने हि स्तुतिः ॥ सा च परमार्थतो निर्गुणस्य न भवतीति ॥ स्तुतिहीनः ॥ ५८ ॥ वेदानामर्थमिति ॥ सम-
 स्तेर्वेदेस्तास्येण प्रतिपादितो योऽर्थः स कीदृज्विध इति पृष्ठवंत इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ इति श्रीमत्काशीविलासक्रियाशक्तिपरमभक्तश्रीमत्संस्कृत-
 प्रजापतिसमाख्यायप्रज्ञानोपतये सदा ॥ प्राजापत्यविरक्तस्य नमः प्रज्ञाप्रदायिने ॥ ५९ ॥ पिता महायपित्रादिकल्पनारहिताय च ॥
 पिशुना गम्य देहाय पेशलाय नमो नमः ॥ ५९ ॥ जगत्कर्त्रे जगद्धोत्रे जगद्धेत्रे परात्मने ॥ जगदृश्यविहीनाय चिन्मात्रज्योतिषे न-
 मः ॥ ५६ ॥ विश्वोत्तीर्णाय विश्वाय विश्वहीनाय साक्षिणे ॥ स्वप्रकाशकमानाय नमः पूर्णपरात्मने ॥ ५७ ॥ स्तुत्याय स्तुतिहीना-
 यस्तोत्ररूपाय तत्त्वतः ॥ स्तोत्रगुणमपि सर्वेषां सुखदाय नमो नमः ॥ ५८ ॥ स्तुतुं उवाच ॥ एवं ब्रह्माणमादित्याः स्तुत्वा भक्तिपु-
 रः सरं ॥ पृष्ठवंतस्तु सर्वेषां वेदानामर्थमादरात् ॥ ५९ ॥ ब्रह्मापि ब्रह्मविभुख्याः सर्वदेवेरभिष्टुतः ॥ प्राह गंभीरया वा-
 चा वेदानामर्थमुत्तमं ॥ ६० ॥ ॥ इति श्री स्कंदपुराणस्तुतसंहितायां यज्ञवैभवखंडे उपरिभागे ब्रह्मगीता सप्त-
 निषत्सप्तमोऽध्यायः ॥ ॥ ११ ॥ ॥
 शब्दसेवापरायणेनोपनिषन्मार्गप्रवर्तकेन माधवाचार्येण विरचितायां स्तुतसंहितायां सूर्यरीपिकायां यज्ञवैभवखंडे उपरिभागे ब्रह्म-

शिव

(5A)

अथ ब्रह्मापि पृष्ठं सकलवेदानामर्थं वक्तुमारभमाणस्तस्य विवेक्षितस्याद्वितीयनिर्गुणब्रह्मस्वरूपात्मकस्य वेदार्थस्याभिधावृत्त्यविष-
यत्वं तावदाह ॥ अवाच्य इति ॥ उक्तविधब्रह्मलक्षणाद्ये वेदार्थः सोऽयं शब्देन सर्वप्रकारेणाप्यभिधावृत्त्या प्रतिपादयितुमशक्य एव तस्य निर्गु-
णत्वेन तत्र जातिगुणक्रियादीनां शब्दप्रवृत्तिनिमित्तानामभावात् अत एव श्रुतिस्तस्य वागगोचरत्वं दर्शयति यतो वाचो निवर्त्तत इति ॥ तथा-
पीति ॥ एवमभिधावृत्त्यविषयत्वेऽपि लक्षणावृत्त्या प्रतिपादयिष्यत इत्यर्थः ॥ ११ ॥

॥ ब्रह्मावाच ॥ अवाच्य एव वेदार्थः सर्वथा सर्वचेतने ॥ तथापि वक्ष्ये भक्तानां युष्माकं शृणुतादरात् ॥ ११ ॥

तत्र तावद्वेदस्य प्राथम्यात्तदीमोऽपि निषस्तुतिपाद्यमर्थं वक्तुं कामः ॥ एवंप्रथा इत्यादिसगुणभागस्य चिन्तेकाग्र्यादिजननद्वारा निर्गुणभा-
गस्यैव तावदनन्यशेषतया स्वातंत्र्येण कलवत्ब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानजनकस्यात्मावाइदमेकरवाग्र आसीदित्यादि निर्गुणभागस्यैवार्थं
संगृह्णाति ॥ आत्मसंज्ञ इत्यादिनां तत्र जलविकारस्य तरेण बुद्बुदादेर्वस्तुतः कारणजलस्वरूपानतिरेकवन्नाम स्वरूपविकारात्मकका-
र्यप्रपञ्चस्यापि कारणभूतादद्वितीयात्परमेश्वरादव्यतिरिक्तत्वं साधयितुं तत्सकाशात् पृष्टिराम्नायते ॥

(6)

श्र० गी०

आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन्नान्यत्किंच न मिषत्स ईक्षत लोकान्नुस्त जाइतिस इमां लोकान्नुस्त जेत्यस्याः श्रुतेरर्थं ब्रूते ॥ आत्मेति ग० आ
त्मेत्यपादानकारणतया स्वकार्यभूतं सर्वजगदंतर्बहिश्च व्याप्नोतीत्यात्मा ॥ उक्तं हि ग० यच्चाप्रोक्तियदादत्तयच्चातिविषयानिह ॥ यच्चास्य स
ततोभावस्तस्मादात्मेति गीयतइति ॥ सचात्मसंज्ञः सच्चिदानंदलक्षणः परशिव एव ॥ ननु प्रधानं परमाण्वादिकं वापराभिमतं तस्याच
तनत्वेनानात्मत्वात् ॥ यतोयं शिवः अतएव शुद्धः अशुद्धः कर्मसंबंधहेतुत्वाद्भगवतितस्मिंस्तत्संबंधस्य च प्रागेव निरस्तत्वात् ॥ उक्तं हि ॥

आत्मसंज्ञः शिवः शुद्ध एव वाहयः सदा ॥ अग्र सर्वमिदं देवा आसीत्तन्मात्रमास्तिकाः ॥ २ ॥

ब्रह्मणः कर्मसंबंधाभावं चाह पराश्रुतिरिति ॥ तस्याद्वयइति विशेषणं न विजातीयभेद निरासः ॥ एवकारेण सजातीयान्तर निरा
सः ॥ एकइति स्वगतभेद निरासः ॥ सृष्टिप्राक्कालवस्तुत्तरकालमपि निर्विकारतया तस्य परमेश्वरस्य दृग्गुणत्वमिति द्योतयि
तुं सदेति विशेषणं ॥ अग्रे सृष्टेः प्राक्काले इदं परिदृश्यमानं नामरूपात्मकं सर्वजगदुक्तलक्षणात्मस्वरूपमेवासीत् ॥ अव्याकृत
त्वेनातत्स्वरूप एव त्वीनमासीदित्यर्थः ॥ २ ॥

शिव

(6A)

मात्रेचोस्यव्यवच्छेदं दर्शयति ॥ तत इति ॥ ततस्तस्मादात्मस्वरूपादन्यन्नामरूपात्मनापृथग्भूतैर्मिषस्फुरत्प्रकाशमानं किमपि वस्तु नासीदित्यर्थः ॥ एवंकारणात्मनासद्भावप्रतिपादनादसदेवकार्यमुत्पद्यत इति पक्षो निरस्तः ॥ नन्वेवमसंगोदासीनस्य स्वप्रतिष्ठस्याद्वितीयस्याशरीरस्यात्मनः स्वरूपव्यपारिणोचनरूपमीक्षणं कथं संभवतीत्याशंक्याह ॥ सपुनरिति ॥ अतीतकल्पसंचितानि प्राणि कर्माणि स्वकारणभूतमायया सह संहति समये परशिवस्वरूपे वासनाशेषतया प्रलीनानि कालवशात्पच्यंते तस्मिन्कालप्रदानोन्मुखलक्षणमतिशयं प्राप्नुवति ॥ तस्माच्च कालकृतोत्पाकास्तदुः परमेश्वरस्य सिसृक्षादेतुभूतः कर्मजनितो पूर्वोवांतरपयोयः संस्कार उद्बुध्यते उद्बुध्वा च तस्मात्त्वस्य परशिवस्य शक्तिस्त्रिगुणमाया

ततो नान्यन्मिषं किंचित्सपुनः कालपाकतः ॥ प्राणिनां कर्मसंस्कारात्स्वशक्तिगतसत्त्वतः ॥ ३॥ सरेक्षतजगत्सर्वं नु सृजति शंकरः ॥

यातत्र रजस्तमोभ्यामसंसृष्टं यद्विष्णुं सत्त्वं तस्माद्देतोस्तदुपाधिबलासि सृक्षा रूपमीक्षणं जायत इत्यर्थः ॥ कथमीक्षितवानिति तदुच्यते ॥ नामरूपात्मकं यदिदं सर्वं जगदेतावंतं कालं विलीनमासीत् ॥ ततनु सृजेति नुराष्ट्रो वितकतस्तजामित्येवंरूपेण क्षितवानित्यर्थः ॥ अत्र सर्वं जगदिति वदतालोकां नु सृजति भौतिकलोकसृष्टिप्रतिपादिकायाः श्रुतेराकाशादिभूतसृष्टिरपि विवक्षिता ॥ सा त्वपसंहारन्यायेन सिद्धेति योजनाभावान्नपृथगुक्तेत्यभिप्रायो वर्णितः ॥ ३ ॥

प्र

(7)

ब्र० गी०

६ च

एवमीक्षणानंतरं किं कृतवानिति तत्राह ॥ सपुनरिति ॥ अं प्रो मरीचीर्मरमापडितिये लोकाः श्रुत्यानुक्रांतास्तानेतां सर्वे लोकान् परमेश्वरः प्रभुः स्वतंत्रोपि
 स्याच्चंद्रमसोधातायथा पूर्वमकल्पयदिति श्रुतेरतीतकल्पक्रमानुसारेणैव ॥ आत्मीयशक्तिः ॥ आत्मनश्च स्वयं संबन्धिनीजगदाकारणविवर्तमाना
 या त्रिगुणमायाशक्तिस्तदलात्सम्यक् सृष्टवानित्यर्थः ॥ अं भः प्रष्टीनां निर्वचनं च श्रुत्येव प्रतिपादितं ॥ अं दो भः परेण दिव्योः प्रतिष्ठोत्तरि क्षं म
 रीयः पृथिवीमरोया अधस्तात्ता आपडिति ॥ सर्वलोकादि सत्यलोकां तां प्रभः शब्दाच्याः ॥ मरीचय इत्यंतरिक्षलोकः ॥ मर इति मत्याश्चि
 तो जलैर्किं सस्य अधस्तादतलाद्याः सप्त अप्रशब्दाच्या इति तस्याः श्रुतेरर्थः ॥ अत्र स्तुष्टुरात्मनः परमेश्वरत्वमुक्तं ॥ तथा च प्रभगवद्भाष्यकारैर
 प्यात्मगृहीतिरितरवदुत्तरादित्यधिकरणस्य प्रथमवर्णके निर्णितं ॥ तथा हि ॥ किमत्र स्तुष्ट्वेनोक्त आत्मा विराट् ॥ उत परमेश्वर इति विशये आत्म

सपुनः सकलानेताल्लोकानां मीयशक्तिः ॥ यथा पूर्वकर्मणैव सुरा असृजत प्रभुः ॥

न आकाशः संभूत इति परमेश्व
 रकर्तृकसृष्टेराकाशादिमहाभूतविषयत्वादत्र च स इमा लोका न सृजत इति भूतसृष्टेयतिरेकेण विराट्कर्तृकलोकसृष्टेरेवोपादानात् ॥ म्यो गमान
 यनाभ्योभ्यमानयदिति गवानयनादिशरीरधारिव्यवहारदर्शनादेकैवेत्यद्वितीयत्वावधारणस्य च स्वविकारप्रपंचापेक्षया व्युत्पत्तेर्विराडुवाचस्त्वष्ट
 र्वेनोक्त आत्मेति प्राप्तेऽभिधीयते ॥ उपरिष्ठाद्विपृथिवीनायुराकाशापोज्योतीषीत्यादिना महाभूतेः सह सर्वकार्यजातमनुक्रम्य सर्वतत्त्वज्ञानेन त्रिमिति प्र
 ष्ठा ब्रह्म परस्त्वश्रवणादुपक्रमेपि महाभूतसृष्टिरूपसंहर्तव्या तथा च भूतसृष्टिविषयत्वात् परमेश्वर एवात्र स्तुष्टा ॥ एवं चैकत्वावधारणमपि न कदाचित्
 भवति ॥ गवाद्यानयनं तु विद्यास्त्यर्थत्वात् न विरुध्यते ॥ तथा चोक्तं ॥ आत्मा वा इदमित्यत्र विराट् स्यादथैव परः ॥ भूतास्तुष्टेनेश्वरः स्याद्गवाद्यान
 यनाद्विराट् ॥ भूतोपसंहर्तेरीशः स्यादद्वैतावधारणात् ॥ अथवादो गवाद्यक्तिब्रह्मात्मत्वविवक्षितमिति ॥

शिव
६

(७A)

च२

एवंलोकसृष्टिप्रतिपादनेनपरमेश्वरस्वरूपं तादस्थानलक्षयित्वाश्रुत्यक्तलोकपालादिमृष्टेरपि स्रष्टृलक्षकत्वरूपस्यप्रयोजनस्यैक
त्वेनगन्तार्थत्वादित्यस्यचसर्वस्य॥ स एतमेवसीमानंविदार्थेत्यादिः प्रज्ञाप्रतिष्ठाप्रज्ञानं ब्रह्मेति ब्रह्मसिद्धलक्षणप्रतिपादकवाक्यशेषत्वात् सर्व
परित्यजकोयमात्मैत्यादिवाक्यसंदर्भप्रतिपादितमर्थवत्कुलकामस्यप्रपदाभ्यां प्राद्यत ब्रह्मे मंपुरुषं स एतमेवसीमानंविदार्थेत्यादाराप्राप
द्यतेतिश्रुतिबलात्सादाभ्यां ब्रह्मरंध्राच्चप्रविष्टयोः क्रियाशक्तिजानशक्तिलक्षणयोर्ब्रह्मणोर्मध्येकरतैः स आमेतिजायमानसंज्ञा

प२

तंहरंकेचिदिच्छंतिकेचिद्विष्णुं सरोत्तमाः॥ ५॥ केचिन्नामवचच्छंतिकेचिद्विंशतिदेवताः॥ केचिप्रधानं त्रिगुणं स तंत्रं के
वलंजडं॥ ६॥

यवद्वादिविप्रतिपत्तेरपितद्वेतुत्वानमुदाहरति॥ तंहरमित्यादिनायः स्रष्टृत्वेनोक्तआत्मातमित्यर्थः॥ केचित्प्रधानमिति॥ सांख्याहिचे
तनोपादानत्वेजगतोजडत्वानुपपत्तेस्तदनु रूपमचेतनंसत्वरजस्तमोगुणात्मकंप्रधानमेवजगदुपादानमितितस्यैवस्रष्टृत्वमिच्छंतितेवे
दांत्यभिमतमायातोवैलक्षण्यमाह॥ स्वतंत्रमिति॥ साहिपरमेश्वराश्रितयातत्परतंत्रा॥ ६॥

त

॥

॥

॥

(8)

अ० गी०

७

अणवः केचिदिति ॥ नूनपरिमाणैर्मृदवयवैरधिकपरिमाणस्य घटादेरारंभदर्शनात्पार्थिकादिपरमाणव एव द्रव्यणुकादिप्रक्रीययाप्राण्यदृष्टवशात्सर्वजगदारंभंतइति तात्त्विकाः ॥ शब्दं केचनतिगवेष्ट्याकरणात्कशब्दब्रह्मैवार्थप्रपंचात्मनाविवर्तइति शब्दस्यैव कारणत्वं वर्णयन्ति ॥ ३ ॥ कंहि ॥
अनादिनिधनं ब्रह्म शब्दत्वं यदक्षरं ॥ विवर्तते र्थभावेन प्राक्रियाजगता यतइति ॥ ७ ॥ भूतानी चेच्छंतीति ॥ भूतेष्वेव भौतिकस्य सर्वस्योत्पत्तिर्दरीनातेषामेव स्वदृष्टत्वं न तु तद्व्यतिरिक्तः कश्चित्स्वप्नाविद्यतइति केचोच्यते ॥ अपरे तु भ्रान्तानकदाचिदनीदृशं जगदिति सर्गे एव नास्तीति म

अणवः केचिदिच्छंति शब्दं केचन मोहिताः ॥ क्षणप्रध्वंसि विज्ञानं केचन भ्रान्तचेतसः ॥ ७ ॥ अन्यसंज्ञं सुराः केचिन्निरूपारख्यं विमोहिताः ॥ किंचिद्भूतानि चेच्छंति सर्गं केचन भ्रमात् ॥ ७ ॥ तत्र तत्रैव न कोऽप्यप्रवदंति यथा बलं ॥ सर्वे वादाः श्रुतिस्मृत्योर्विरुद्धा इति मे मतिः ॥ ११ ॥ निर ॥

न्यते ॥ तथा श्रुतावपि जगत्कारणे वादिविप्रतिपत्तिर्दर्शिता कालः स्वभावो नियतिर्यदृष्टा भूतानि योनिः पुरुष इति चिंत्यमिति ॥ १ ॥ श्रुतिस्मृत्योर्विरुद्धा इति ॥ लोका मयतबहुस्याप्रजायेयेति ॥ ब्रह्मात्मनस्त्वयमकुरुत ॥ मर्तः परं नरं नान्यत्किंचिदस्ति धनं जय ॥ मयि सर्वमिदं प्रोतं स्तुते मपि गणा इव ॥ मयाध्यक्षेण प्रकृतिः स्तुते सचराचरमित्यादि श्रुतिस्मृतिष्योचेतनस्य परमेश्वरस्य जगदुपादाननिमित्तत्वयोः श्रवणान्द्विरुद्धतया वादिविप्रतिपत्तेरप्रामाणिकत्वात्तदुक्तः संशयो जगत्कारणे नास्तीति सिद्धमात्मसंज्ञः शिव इति प्रतिज्ञातं ॥ १२ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

शिव

७

नन्वेवं श्रुतिस्मृतिविरोधात्सांख्यादिशास्त्राणामप्राप्त्याप्येकथं तत्र तीर्थकारणं प्रवृत्तिरित्यादां कृतं तत्र प्रवृत्तौ पापमेव कारणमित्याह ॥ पापिष्ठानामि
त्यादिना ॥ १०॥ ११॥ सोपानक्रममनइति ॥ स्वस्वशास्त्रादात्मानामविवेकं सामान्येन जानानाः सांख्यादयस्तद्विशेषप्रतिपादकमुपनिषन्मार्गपरंप
रया समाश्रयंत इत्यर्थः ॥ १२॥ विचिंत्य बलाबले इति ॥ वेदमार्गमाश्रितास्ते स्वशास्त्रस्य वेदस्य च बलाबले विचार्य पुरुषबुद्धिप्रभवत्वेन स्वशा
स्त्रस्य दोषवत्यं अपौरुषेयत्वेन वेदस्य निर्दुष्टं प्रामाण्यं निश्चिन्वा तास्तत्परतंत्राः स्वमार्गं परित्यज्य वेदमार्गमेव केवलमाश्रयंते ॥ अतः सोपानक्रम

पापिष्ठानां तु जंतूनां तत्र तत्र स्तरर्षभाः ॥ प्राक्संसारवशादेव जायते रुचिरास्तिकाः ॥ १०॥ तेऽपि कालविपाकेन श्रद्धया पूतयापि
च ॥ पुरातनैर्न पुण्येन देवतानां प्रसादतः ॥ ११॥ कालेन महता देवाः सोपानक्रमतः पुनः ॥ वेदमार्गमिमं मुख्यं प्राप्नुवंति चिरंतनं ॥
॥ १२॥ प्राक्संसारवशादेव ये विचिंत्य बलाबले ॥ विवशा वेदमापन्नास्तेऽपि केवल्यभागिनः ॥ १३॥ वेदमार्गमिमं मुख्यं मार्गमल्पं न्ये
समाश्रितः ॥ हस्तस्थं पायसं त्यक्त्वा लिहं कूर्पूरमात्मनः ॥ १४॥ विना वेदेन जंतूनां मुक्तिर्मागंतरेण चेत् ॥ तमसापि विना लोकांते
पश्यंति घटादिकं ॥ तस्माद्देवोदितो ह्यर्थः सत्यं सत्यं मयोदितं ॥ अन्ये न वेदितो ह्यर्थो न सत्यः परमार्थतः ॥ १५॥

मेण तेषां अपि वेदोदितामुक्तिर्भयसाकालेन सिद्ध्यतीत्यर्थः ॥ १३॥ १४॥ १५॥ तस्मादिति ॥ यस्मादेवं मार्गंतराणां अपि वेदपर्यवसानं
तस्मादपौरुषेयत्वेन निर्दुष्टवेदनाक्यप्रतिपादितत्वार्थः सत्यः ॥ न तु वेदव्यतिरिक्तेनेत्यर्थः ॥ १६॥

(१)

ब्र० गी०

ननु वेदप्रतिपादितोर्थः सत्यश्चेत्क्रियाकारकादिभेदभिन्नस्य जगतोप्यात्मवेदस्येत्यासत्यत्वं स्यादित्याशंक्य तस्य व्यावहारिकसत्यत्वं प्रतिपादयि-
तुं वेदार्थस्य द्वे विध्य माह ॥ परमार्थ इति ॥ वेदे हि कांडद्वयं ॥ तत्र ज्ञानकांडे सत्यज्ञानादिलक्षणो योर्थः प्रतिपादितः स एव साक्षात्परमार्थः ॥ कर्म
कांडप्रतिपादितस्तत्त्वस्वर्गापूर्वादिदेवतालक्षणः प्रपंचः सत्यज्ञानादिलक्षणपरमात्मन्यध्यस्तमायया परिकल्पितः ॥ तदेतत्कांडद्वयस्य कल्पिता
कल्पितविषयत्वं प्रागपि प्रपञ्चितं ॥ सत्याद्वैतपरः कश्चिद्देवभागः समासतः ॥ कल्पितदेवनिष्ठस्तु वेदभागो परस्तथेति ॥ १७ ॥ १८ ॥ यद्येवं

परमार्थाद्विधाप्रोक्तो मया हे स्वर्गवासिनः ॥ एकः स्वभावतः साक्षात्परमार्थः स देवतु ॥ १७ ॥ स शिवः सत्ययैतन्यस्त्वानंतस्त्व-
लक्षणः ॥ अपरः कल्पितः साक्षाद्ब्रह्मण्यध्यस्तमायया ॥ १८ ॥ कल्पितानामवस्तुनां मध्ये केचन मायया ॥ परमार्थतया कृष्णाय
वहारे स्वरर्षभाः ॥ १९ ॥ व्यवहारे तु संकृष्ठाः केचन परमार्थतः ॥ आकाशादिजगत्पुक्तिरूप्येतकथिते मया ॥ २० ॥ ॥ ॥

कल्पितदेवपरः कर्मकांडस्तर्हि सर्वोपिवेदार्थः सत्य इति नियमो न स्यादित्यत आह ॥ कल्पितानामिति ॥ सर्वस्य माया परिकल्पित-
त्वेनावस्तुत्वेप्याकाशादिकं व्यावहारिकसत्यत्वेनैव परिकल्प्यते ॥ मुक्तिरूप्यादिकं तु व्यवहारस्य सत्यतयैवेति ॥ १९ ॥ २० ॥ ॥ ॥

शिव

(११)

जगत्तोपि व्यावहारिक सत्यत्वांगीकारान्न वेदार्थस्य सत्यत्वहानिरित्याह ॥ व्यावहारिकेति ॥ सति प्रमातरि अबाध्यमानं जगद्व्यावहारिकसत्यं
कदाचिदपि बाधविधुरं सत्यज्ञानानंदं करसं ब्रह्महि परमार्थतः सत्यं ॥ तदुभयं वेदः प्रतिपादयति ॥ मार्गीतरंतु नैवमित्यर्थः ॥ २१ ॥ किं न हि
मार्गीतरैः प्रतिपादितमिति तदाह ॥ स्वप्न आदिना ॥ अन्ये सौगतनिर्मिता मार्गाः ॥ स्वप्नावस्थापरिकल्पितसत्यार्थसदृशान् जाग्रदर्थानेव

व्यावहारिकसत्यार्थसाक्षात्सत्यार्थचिद्वनं ॥ उभयं वक्ति वेदस्तु मार्गानेवं वदंति हि ॥ २१ ॥ स्वप्नावस्थासु संकृप्तसत्यार्थे
न समानिमान् ॥ अर्थानेवामनं त्यजे मार्गहेतुर्गवासिनः ॥ २२ ॥ जाग्रत्काले तु संकृप्तसत्यार्थे न समानिमान् ॥ मार्ग एवा
मनं त्यज्यान्का कथा सत्यचिद्वने ॥ २३ ॥

केवलं प्रतिपादयंति न तत्तु विधं साक्षात्सत्यमात्मानं ॥ २२ ॥ अन्ये तु वैशेषिकादिमार्गा जाग्रदवस्थायां व्यावहारिकसत्येन मायापरिकल्पि
म २ तोयो वेदां लभितस्तत्सदृशान्द्रव्यगुणकर्मलक्षणानर्थानेव केवलं प्रतिपादयंति ॥ आतो मार्गाणां सत्यचिद्वनपारमार्थिकेवस्तनिकाक
था प्रतिपादनप्रसक्तिरपि नास्तीत्यर्थः ॥ २३ ॥

(१०)

ब्र० गी०

९

तस्मादिति ॥ व्यावहारिकसत्यस्य जगत् एव प्रतिपादनात् पारमार्थिकसत्यचिद्वत् न वस्तुनो प्रतिपादनाच्चेत्यर्थः ॥ एकैकया दृष्ट्या व्यावहारिकदृष्ट्या ॥ दृष्ट्यन्तरेणेति ॥ पारमार्थिकदृष्ट्येत्यर्थः ॥ भ्रान्ता इति ॥ व्यावहारिकसत्यस्याकाशादिजगतः पारमार्थिकसत्यत्वेनान्यथाग्रहणान्तेषां भ्रान्तं ॥ २४ ॥ ननु व्यावहारिकसत्यत्वेमेव पारमार्थिकसत्यत्वं न ह्येकमेव वस्तु दृष्टिभेदमात्रेण सत्यमसत्यं च भवतीत्यत आह ॥ चेतन्येति ॥ मृत्लोहादिकारेणेषु सत्कृतत्रयद्वयकार्यरूपदर्शनात् कारणमात्रस्य सत्यत्वे कार्यस्य चासत्यत्वं प्रसिद्धं तथा च कारणभूतं परं शिवं चेतन्यमपेक्ष्य तत्कार्यं

तस्मादेकैकया दृष्ट्या मार्गाः सत्यार्थभाषिणः ॥ दृष्ट्यन्तरेणेति भ्रान्ता इति सम्यग्द्रष्टृरूपेण ॥ २४ ॥ चेतन्यापेक्षया चेत्यं व्योमादिसकलं जगत् ॥ असत्यं सत्यरूपं तत्कुंभकुड्याद्यपेक्षया ॥ २५ ॥ कुंभकुड्यादयो भावा अपि व्योमाद्यपेक्षया ॥ असत्याः सत्यरूपास्ते शुक्तिरूपाश्च पेक्षया ॥ २६ ॥ जाग्रदित्यदितावस्थामपेक्ष्य स्वपनाभिधागवस्थासत्यरूपा हि न सत्या हि दिवौकसः ॥ २७ ॥

चेत्यं वियदादिभूतजातमसत्यं ॥ तच्च घटकुड्यादिलक्षणस्वकार्यस्य कारणभूतं सत्तदपेक्षया सत्यं ॥ २५ ॥ कुंभकुड्यादयोऽपि स्वकारणभूतवि
यदादिमहाभूतापेक्षया असत्यास्तेऽपि सत्येव प्रमातरि बाध्यमाने शुक्तिरजतादिकमपेक्ष्य सत्याः सति प्रमातर्यबाध्यमानत्वात् ॥ २६ ॥ तथा जाग्रदवस्था
स्वकारणमपेक्ष्या सत्यापि सति प्रमातरि बाधविरह रूपा स्वप्रावस्थावेलक्षण्या सत्या ॥ तामपेक्ष्य स्वप्रावस्थापि सत्येव प्रमातरि बाधितत्वादसत्येव ॥
एवमेकैकैव वस्तुनो व्यवहारदृष्ट्या सत्यत्वं परमार्थोपाधावसत्यत्वं च न विरुध्यत इत्यर्थः ॥ २७ ॥

॥ शिवो हं ॥

शिव

९

(10A)

यद्येवं परमार्थदृष्ट्या असत्यस्यैव सत्यतया अध्यवसायान्मार्गो भ्रान्तास्तर्हि मिथ्या भूतानां तेषां परं परयापि कथं वेदमार्गो वा त्रिद्वारा परमार्थसत्यचिद्व
न परशिवस्वरूपा वा त्रिहेतुत्वमित्याशंक्य सदृष्टं तमुपपादयति गतथापीति गयद्यपि स्वप्नावस्थामिथ्या भूतानां तथापि स्वप्नदृष्टं वस्तुमाविनः सत्यस्य
फलस्य सूचकं भवति ॥ सूचकत्वं भगवता आसेनापि स्तत्रितं ॥ सूचकस्य हि श्रुतेराचक्षते च तद्विद्वति ॥ साचक्रतिरेव माम्नाता ॥ यदाक्रमेण

तथापि स्वप्नदृष्टं तु वस्तु स्वर्गनिवासिनः ॥ सूचकं हि भवत्येव जाग्रत्सत्यार्थसिद्धये ॥ २० ॥ तेनैव मार्गः सुभ्रान्ता अपि वेदोदि
तस्य तु ॥ अर्थस्य प्राप्तिरसिद्धार्था भवत्येव न संशयः ॥ २१ ॥ तस्माद्देतरामार्गो नैव त्याज्या निरूपणे ॥ वेदनिष्ठस्तान्मार्ग
नूकदाचिदपि न स्पृशेत् ॥ २२ ॥ वेदनिष्ठस्तमार्गस्तान्मोहनापि स्पृशेद्यदि ॥ प्रायश्चित्ती भवत्येव नात्र कार्या विचारणा ॥ २३ ॥

काव्येषु स्त्रियं स्वप्नेषु पश्यति ॥ समृद्धिं तत्र जानीयादिति ॥ यथा चैवं तथैव मिथ्या भूता अपि मार्गवेदप्रतिपादितस्य सच्चिदानंदारवं
डैकरसस्य परमार्थसत्यवस्तुनः सोपानक्रमेण प्राप्तिहेतवो भवंतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com